

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

27 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΗΡΕΡΙΟΧΟΜΕΝΩΝ.

Απλοποιήσεις 1) τῆς ἱερᾶς Συνόδου περὶ παύσεως τοῦ πρωτοσύγκελλου τῆς ἐπισκοπῆς Ἀργολίδος Εὐγενίου Διογενίδου. — 2) τοῦ Εἰρηνοδίκου Γουθίου περὶ δημοπρασίας τῆς ἡμισείας οἰκίας τοῦ κυρ. Γεωργίου Ἀδαμοπούλου. — 3) τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ ἐν Καλάμαις Ἡρωδοκίμου περὶ καταδικῆς ἐνόχου ἀσεβείας. — Ἀπόφασις τοῦ Ἐμποροδικαίου Σύρα περὶ παύσεως πληρωμῶν τοῦ Κ. Ἰω. Γιαϊτζοπούλου. — Ἀναφορά Σταυριανῆς Δουροπούλας περὶ χωρισμοῦ κτημάτων.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3757-4271). (Ἀριθ. πρωτοκ. 236).

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

1)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν 281 ἀριθμὸν τῆς Ἐφημερίδος Ἀθηνᾶς ἐφάνη ἄρθρ. ὑπογεγραμμένον μὲν παρὰ τοῦ πρωτοσύγκελλου τῆς ἐπισκοπῆς Ἀργολίδος Εὐγενίου Διογενίδου, σκοπὸν δὲ ἔχον ν' ἀποδείξῃ δῆθεν, ὅτι οἱ Π.Ε. κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δὲν εἶναι γνήσιοι, ἀλλὰ γέννημα μεταγενεστέρων χρόνων, ἡ Σύνοδος, φυλάξῃ ἀγρυπνῶν, κατὰ τὰ ἱερὰ αὐτῆς καθήκοντα, τῶν λαῶν ἄγρουπνοῦ, ἐπισημάνει τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἐκείνην τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ παραδόσεων, μετεκαλέσαστο τὸν εἰρημένον πρωτοσύγκελλον Εὐγενίου Διογενίδην, καὶ, ἀφοῦ ἐπληροφόρηθη ἀπὸ στόματός του, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ συντάκτης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρ. καὶ τὸν ἐζήτησε λόγον τῆς πράξεώς του, ἔλαβεν ἔγγραφον τὴν ἀπὸ 17 τοῦ Δεκεμβρίου ἀπολογίαν του, ἐν ᾗ ὁμολογῶν ὅτι ἔσφαλεν ἐξ ἀγνοίας, ἀποδοκιμάζει μὲν ὅσα κακῶς ἐνόησας ἔγραψεν, ἀποδέχεται δὲ καὶ ἐναστερνίζεται ὅσα ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πρεσβεύει καὶ δογματίζει, ἰδίως δὲ ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ περὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἱεροὶ κανόνες εἶναι γνήσιοι Ἀποστολικοὶ, ὧν ὁ λόγος ἱεροῦ κανόνος ὑπ' αὐτῶν ἀμέσως τῶν Θεῶν Ἀποστόλων, καθὼς τοῦτο παρέλαβεν ἀνεκάνθη καὶ φρονεῖ ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπὶ τούτοις ἡ Σύνοδος, καθ' ἣν ἔχει συμπάρεδρον τῶν πράξεων τῆς εὐαγγελικῆς ἐπιεικείαν, συμπαθῶς καὶ φιλάνθρωπως προσεγγεθεῖσα περὶ τὸν ἄνθρωπον, ἔκρινεν εὐλογον, ἐγκαταλείψασα αὐτὸν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐτάζοντος καρδίας καὶ νεφροῦ, νὰ δεχθῆ ὡς εὐκρινῆ τὴν μετάνοιάν του, καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τὴν παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ὀρίζομένην διὰ τὸ ἐγκλημὰ τῶν ποιητῶν τῆς καθαιρέσεως.

Ἄλλ' ἄρ' ἕτερου θεωροῦσα,

Α. Ὅτι οἱ Π.Ε. Ἀποστολικοὶ κανόνες ἐθεωρήθησαν ἀπ' ἀρχῆς ὡς βᾶσις καὶ κρησις ὧλων τῶν ἐφεξῆς συνοδικῶν κανόνων καὶ διατάξεων.

Β. Ὅτι, πολεμηθέντων κατὰ καιροῦς, εἴτε καθ' ὀλοκληρίαν, εἴτε κατὰ μέρος, τῶν ἱερῶν τούτων κανόνων ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων, ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἐδίστασε περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Γ. Ὅτι, χρέος τῆς ἰδιαίτατον προθεμένη ἡ Σύνοδος νὰ φυλάξῃ τὴν ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἀνεπηρέαστον ἀπὸ πάσης ἑτεροδιδασκαλίας καὶ προσηλυτισμοῦ, ἐφείλει νὰ ὑπερασπίσῃ πάσαις δυνάμεισι τὴν ἀκεραιότητα τῶν Ἀποστολικῶν τούτων μάλιστα κανόνων, ὡς τῶν ἑτεροδόξων τῆς γνησιότητος αὐτῶν, ἢ τινῶν ἐξ αὐτῶν, καθαρτημένων.

Δ. Ὅτι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἀθηνᾶς κατεχωρίσθησαν πολλάκις, καὶ ἐσχάτως εἴπερ ἄλλοτε ἄρθρα ἐκ διαμέτρου ἐναντία τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ἐθίμων καὶ διατάξεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως ὅτι τὰ εἰς τὴν Ἐφημερίδα ταύτην καταχωριζόμενα παρ' ὁποιοῦδήποτε ἄρθρα, περὶ θεολογικῶν ἀντικειμένων πραγματευόμενα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσι ἄλλως, καὶ ἀδιάφορα ἂν ὑποτεθῶσι, εἰμὴ ὡς ἐπιλήψιμα καὶ ὑποπτα, ὡς ὑπαγορευόμενα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἑτεροδιδασκαλίας πνεύμα, πολλῶν μᾶλλον ὅταν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἦναι προφανῶς ἐναντία τῆς ὀρθότητος τῶν παρὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας πρεσβεουμένων.

Ε. Ἐπομένως ὅτι ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς ἐπισκοπῆς Ἀργολίδος Εὐγενίου Διογενίδης, δημοσιεύσας τὸ τούτου ὅτι ἀποδέχεται καὶ ὅσα ἄλλα ἐναντίον τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἡ Ἐφημερίς αὐτὴ κατεχώρισε, συνηγορῶν ὑποθέματα καὶ ὑπεραπολογούμενος αὐτῆς ἐναντίον τῶν παρὰ

τῆς Ἐφημερίδος Σάβιγγος συμφώνως μετ' τὸ πνεῦμα τῆς Ανατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δημοσιευομένων, καὶ τοιοιτοτρόπως κατέστησε τὸ ἔγκλημά του πολλαπλασιῶς βαρύτερον·

Γ'. "Οτι, ἀμαρτήσας, καθὼς λέγει, ἐξ ἀγνοίας εἰς ἀντικείμενον τόσον οὐσιώδες καὶ πασίγνωστον, παρέστηεν ἐαυτὸν ὡς μὴ σθηριγμένον εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ μὴ γνωρίζοντα αὐτὰς ἐντελῶς, ὡς ἀπαιτεῖται νὰ τὰς γνωρίζῃ ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, χρεωσθεὶ νὰ γνωρίζῃ καὶ αὐτὰς τὰς λεπτομερείας τῶν ὁγμάτων, παραδόσεων καὶ ἐθίμων τῆς Ἐκκλησίας μετ' τὴν ἀκρίβειαν, ὥστε ὄχι μόνον τὸν λοιπὸν κληρὸν τῆς Ἐπισκοπῆς νὰ καθοδηγῇ περὶ τὰ τυχόν ἀγνοούμενα καὶ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς νὰ σθηρίξῃ, ἀλλὰ « καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας νὰ ἐλέγχῃ » κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον·

Δι' ὅλους τοὺτους τοὺς λόγους, ἡ Σύνοδος, διατηροῦσα ἀπαρασάλευτως τοὺς κανόνας, τὰς διατάξεις, τὰ ἐθίμα καὶ ὅλας τὰς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προνοουμένη τοῦ κληροῦ κατὰ τὰ ἱερά αὐτῆς καθήκοντα, ἀποβλέπουσα δὲ καὶ εἰς τὸν σωφρονισμὸν καὶ τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ τοῦ ἀμαρτήσαντος·

Μετὰ σκέψιν βαθεῖαν καὶ ἐν πληρεῖ τῶν καθηκόντων αὐτῆς συναίσθησει·

Καθ' ἴψηλοτάτην ἔγκρισιν τῆς Α. Μ. ἀπὸ 17 (29) Μαρτίου, κοινοποιηθεῖσαν πρὸς αὐτὴν παρὰ τῆς ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 20 Μαρτίου καὶ ὑπ' ἀρ. $\frac{4715}{633}$

Ἀποφασίζει·

- Α'. Ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀργολίδος Εὐγένιος Διογενίδης νὰ γενῇ ἐκπετοῦς τῆς θέσεώς του.
- Β'. Ἡ παρούσα πράξις τῆς Συνόδου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1836.

- Ὁ Κυνουρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος.
- Ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.
- Ὁ Π. Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.
- Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
- Ὁ Τριφυλίας ΠΑΙΣΙΟΣ.
- Ὁ Γραμματ. Θ. Φαρμακίδης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 105). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 217).

3)

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Γυθείου

Ἀηλοποιεῖ ὅτι,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 1 ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου Τ. Ε. Ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σπάρτῃ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατασταθείσης ἐκτελεστικῆς διὰ τῆς περιφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὑπ' ἀρ. 59 τὴν 28 Φεβρουαρίου Τ. Ε., καὶ κατα συνέπειαν τῆς παρὰ πόδας ἀντιγραφομένης καταστάσεως τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Γυθείου κειμένης ἡμισείας

οικίας τοῦ ὀφειλέτου Κ. Γεωργ. Ἀδαμοπούλου, κατ' αἰτησιν δὲ τοῦ Δικηγόρου Κ. Νικολ. Πηλάλα πληρεξουσίου τοῦ Κ. Σπυριδωνος Βάλλου δυνάμει τοῦ ἀρθ. 965 τῆς Πολ. Δικονομ. ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἢ κατασχεθεῖσα ἡμισεία οἰκία τοῦ Γεωργ. Ἀδαμοπούλου κατὰ δὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθ. 967 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεται μετὰ ὀκτώ εβδομάδας τὴν προσεχῆ κυριακὴν ἀφοῦ τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ δις ἢ παρ' οὐσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, τόπος δὲ τῆς δημοπρασίας ἢ ἀγορᾶ τοῦ Γυθείου ἀρχομένης τὴν 17 ἔλευσομένου Μαΐου ὥραν δεκάτην Π. Μ. μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τελειωθησομένης τὴν 3 ἡμέραν καὶ ὥραν Μ. Μ. ἐνώπιον τοῦ Κλητῆρος τῶν ἐν Σπάρτῃ Πρωτοδικῶν Κ. Ἀνδρέα Στράτη καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Γυθείου, ἐκπληροῦντος καὶ χρῆνι συμβολαιογράφου. Σύμφωνα δὲ μετὰ τὸ ἀρθ. 969 τῆς Πολ. Δικονομ. ἡ πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται κατὰ τὴν ὑπὸ πόδας ἐκτίμησιν δρ. 1800 ἢ δὲ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα, σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθ. 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ καὶ ἡ οἰκία παραδίδεται ἀμέσως κατὰ δὲ τὸ ἀρθ. 968 τῆς αὐτῆς Δικονομ. ὁ ἀρμόδιος Κλητῆρ θέλει τοιχοκολληθεῖ ἀντιγραφῆ τῆς παρουσίας εἰς τε τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδίκου Γυθείου εἰς τὴν ἀγορᾶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς δημοπρατηθησομένης οἰκίας τοῦ Γεωργ. Ἀδαμοπούλου καὶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ Σπάρτης.

Ἀκολουθεῖ ἡ κατάσχεσις τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Γυθείῳ, τὴν 21 Μαρτ. 1836 ἔτους ἡμέρα σαββάτω ὥρα δεκάτη πρὶν μεσημβρίας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀρ. 1 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σπάρτῃ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Δικηγόρου Κ. Ν. Πηλάλα πληρεξουσίου τοῦ Σπυριδωνος Βάλλου μετὰ βίας σήμερον τὴν 21 Μαρτίου ἡμέραν σάββατον εἰς τὸ Γυθεινὸν, παρόντων καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων Κ. Δημάρχου Γυθείου καὶ τοῦ Ἀντικλήτου Κ. Νικολάου Πηλάλα Πανέγου Μαρτζέλου, ἀπόντος τοῦ Κωνσ. Ἀδαμοπούλου ἀδελφοῦ τοῦ τελευτήσαντος Γεωργ. Ἀδαμοπούλου, καὶ τῶν δύο ἐνηλίκων μαζούρων, οἵτινες δὲν ἔχουν καμμίαν συγγένειαν μετὰ τοὺς διαδίκους, παρόντων καὶ τῶν τεκτόνων Χαραλάμπου Ἀρσενίου καὶ Ἐμμανουὴλ Διδασκαλῆ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφύλαξα τὰ ἐν τοῖς ἀρθ. 862-867 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀρισμένα, ἐπιχείρησα ἐπὶ παρουσίᾳ τούτων τὴν περιγραφὴν, ἐκτίμησιν καὶ κατάσχεσιν τῆς ἡμισείας οἰκίας ἀνηκουσῆς εἰς τὸν τελευτήσαντα Γεωργ. Ἀδαμοπούλου κειμένης ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς Γυθείου πλησίον τοῦ λιμενίου, τῆς δὲ ἄλλης ἡμισείας ἀνηκουσῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ τελευτήσαντος Κωνσ. Ἀδαμοπούλου, ἥτις περιγράφεται μετὰ τὰ ὀρθῶς, ἔκτασιν καὶ γέτονας κατ' ἀνατολὰς συνορεύουσαν πλησίον τῆς οἰκίας Κ. Γεφτανιάνου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ Κυριοὶ Ἀντωνιάνου, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο

το μέρος ο Κ. Λιάρος, και από το άλλο δημόσιος δρόμος: εκτιμήθη η γη το ήμισυ της οικίας δραχ. 300· μετρήθη η ύλη πήχαις τετραγωνικαῖς 196 και εκτιμήθη πρὸς δραχ. δύο και μισθὸν ἢ ἐκάστη πήχη, και ἔστησε δραχ. 490· οἱ δὲ κερσετέδες, σκέπαι, ἡμεροκάματα, σίδηρα, τζάμια και καρφία εκτιμήθησαν δρ. 1010· συμποσούμενον τὸ ὅλον τῆς ἡμισείας οικίας δρ. 1800· διορισθεῖς μενον τὸ ὅλον τῆς ἡμισείας οικίας τοῦ ἀπομυσεγγουδχοῦ αὐτῆς ὁ συμμετοχοῦς τῆς οικίας τοῦ ἀπομυσεγγουδχοῦ Κωνσ. Ἀδαμόπουλος, τοῦ ὁποίου ἐβιώνσαντος χρεώστου Κωνσ. Ἀδαμόπουλος, τοῦ ὁποίου ἀνεγνωσθησαν και ἐξηγήθησαν τὰ ἀρθ. 963 και 964 τῆς Πολιτ. Δικονομίας· ἐκοινοποιήθη δὲ ἀτίγραφον τῆς Παρούσας ἐκθέσεως, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 960 τῆς Πολιτ. Δικονομ., εἰς τὸν Εἰρηνοδίκου Γυθείου ἐκπληροῦντα και χρεὴ Συμβολαιογράφου, εἰς τὸν Κωνσταντ. Ἀδαμόπουλον μεσεγγουδχον και πρὸς οὗς ἀνήκει.

Ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται μετὰ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἡμέρᾳ κυριακῇ κατὰ τὰ ἀρθ. 958 και 965 ἐδ. 2 τῆς Πολ. Δικονομ. ἥτις θέλει γένει κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ Γυθείου ἐμπροσθεν τῆς κατασχεθείσης οικίας ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Γυθείου ἐκπληροῦντος χρεὴ Συμβολαιογράφου. Ἡ παρούσα ἐκθεσις ἀνεγνωσθη ἐνώπιον τῶν διαληφθέντων ἀνωτέρω και προσυπεγράφη παρ' αὐτῶν και παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Γυθείῳ, τὴν 11 Ἀπριλ. 1836.

- Διάδικοι
- Κ. Ἀδαμοπουλάκος.
 - Ὁ Ἀντίκλητος τοῦ Κ. Νικ. Πηλάλα πληρεξουσίου τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Βάλθη, Π. Μικρτζέλος.
 - Ὁ Δήμαρχος Γεώργ. Α. Γρηγοράκος.
 - Οἱ μάρτυρες
 - Δημ. Γιαντζάκος Κακλεντής και Πέτρος Γεφανάκος.
 - Οἱ ἐκτιμηταί
 - Χαρλάμπος Ἀρσενίου Μαραγκός.
 - Διὰ τὸν ἀγράμ. Μανόλη Δασκαλάκη, Θ. Ἄντ. Γρηγοράκος.
 - Ὁ Κλητῆρ Α. Στράτης.
 - Ὁ Εἰρηνοδ. Γυθείου και ἐν ἑλλείψει ὁ Πάρεδρ. Ν. Δινάρης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2537). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 225).

3)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμιας Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεὺς

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ἀλιτζελεῶς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, κατὰ τὴν νύκτα τῆς 14 Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1835 πρὸς τοὺς τῆς τοῦ χωρίου Βρωμοθύρωσεως, καταχρῆσθαι ἐπὶ ἀσελγείᾳ κόρης τινος ζαλιμένης ἀπὸ τὸν ὕπνον, καταδικάσθη διὰ τῆς ἀπὸ 7 τοῦ

ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπ' ἀρ. 248 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, εἰς ἐνέκ μηνῶν φυλάκισιν, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 278 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, και εἰς δι' ἐξ μῆνας στέρησιν τῶν εἰς τὸ ἀρ. 23 διαλαμβανομένων δικαιωμάτων.

Ἐν Καλάμιας, τὴν 15 Ἀπριλίου 1836.
Ὁ Εἰσαγγελεὺς Χ. Ν. ΔΕΜΑΘΑΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 82). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 230).
ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικεῖον.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Κ. Ἰωάννου Γιαϊτζοπούλου τῆς 7 τοῦ ἐνεστῶτος, δι' ἧς εἰρισκόμενος εἰς περιστάσιν παύσεως τῶν πληρωμῶν του και συμμορφούμενος μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 440 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου κάμνει τὴν περὶ τῆς παύσεως δηλοποιήσιν του, ἐπισυνάπτων και τὸν ἰσολογισμόν του.

Σκεπτόμενον·

Ὅτι, κατὰ τὸ ἀρθρον 1097 τοῦ Παιρδεσίου περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἡ ὑπαρξις τῆς πτωχεύσεως ἀνὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη ἀπόδειξις, ὅταν ὑπάρχη περὶ τούτου δηλώσις ἀπὸ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος, ἀποτεινομένη εἰς τὸ Δικαστήριον·

Ὅτι, κατὰ τὸ ἀρθρον 454 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς κηρύττεται ἡ πτωχεύσις τινὸς ἐμπόρου, προσδιορίζεται και ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως ταύτης, ὅχι ἄλλως ὑπὸ ποινὴν ἀκυρότητος, και μάλιστα κατὰ τὴν διεμνήνευσιν τοῦ Ρυθῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀρθρον, εἰς τὸ σύγγραμμά του: Ἐμπορικὸς Κώδιξ διεμνηνευμένος και κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Παιρδεσίου ἀρθρου 1104, τελευταῖον παράγραφον, τὸ Δικαστήριον δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὸν κατὰ πολλοὺς λόγους σπουδαῖον προσδιορισμὸν τῆς ἐποχῆς, ἕως οὗ λάβῃ τὰς πρὸς τοῦτο ἀκαιτουμένας βεβαιώσεις·

Ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τινὸς τῶν συμβάντων, τῶν ὠρισμένων εἰς τὸ ἀρθρον 441 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου·

Ὅτι περὶ τῆς ἐποχῆς τῶν συμβάντων τούτων, τὸ Δικαστήριον δὲν ἔχει ἄλλην τινα ἀπόδειξιν, εἰμὴ τὰ ὅσα εἰς τὴν δηλώσιν του ὁ ἀναφερόμενος ἐκθέτει·

Ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ὀμιλεῖ περὶ ἀποφάσεως τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖου ὑπ' ἀριθ. 80, δι' ἧς ἀνασέλλει αἰ ἡ προσωπικὴ κρῆσις του, τὴν ἀπόφασιν ὅμως ταύτην δὲν παρουσιάζει εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Ἀποφασίζει·

Ἄ. Κηρύττεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος Κύριος Ἰωάννης Γιαϊτζόπουλος, ἐπιφυλάττειται ὅμως τὸ Δικαστήριον να προσδιορίσῃ δι' ἄλλης ἀποφάσεως του τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως ταύτης, κατ' αἴτησιν τῶν διὰ τοῦ Γ' ἀρθρου τῆς παρούσης ἀποφάσεως διορισμένων πρακτόρων, ἢ ὁποιοῦ

δήποτε τῶν δανειστῶν, ἐὰν δὲ τοιοῦτος διορισμὸς δὲν αἰτηθῆ παρὰ τινος καὶ δὲν ἀποφασισθῆ, τότε ἡμέρα τῆς ἐναρξέως, ἀπ' ἧς ἄρχονται τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὀρισμένα εἰς τὰ ἀρθρα 442 — 448 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, θέλει λογισθῆ ἡ 6 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Β'. Διατάσσεται ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰς τὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅσα διαγράφονται εἰς τὸ ἀρθρ. 451, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 463 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1055 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ τῶν, ὅσα, ὡς ὁ ἀναφερόμενος ἐκθέτει, εὐρίσκονται παρακατατετηγμένα εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον. Ἡ σφράγις θέλει ἐκτελεσθῆ ἀμέσως, ἐὰν δὲν ἐξετελεσθῆ ἤδη παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Εἰρηνοδίκου, πρὸς τὸν ὁποῖον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ διὰ νὰ συμμορφωθῆ μετὰ τὸ ἀρθρὸν 453 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, θέλει διευθυνθῆ παρὰ τοῦ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς παρουσίας ἀποφάσεως.

Γ'. Ὁ Κύρ. Γεώργιος Γαϊτάνος Πάρεδρος τοῦ Ἐμποροδικείου τούτου, διορίζεται εισηγητῆς, οἱ δὲ Κύριοι Ἰωσήφ Ἀναστασιάδης καὶ Νικόλαος Ροδοκανάκης διορίζονται πράκτορες ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάννου Γαϊτσοπούλου, διὰ νὰ συμμορφωθῆ ἕκαστος αὐτῶν κατ' ὅσον τὸν ἀρθρῶν, μετὰ τὰ ἀρθρα 458, 459 καὶ 461 — 466, 472 — 475, 499 καὶ 500 τοῦ εἰρημένου Νόμου, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ εισηγητῆς μετὰ ὅσα ἄλλα παρ' αὐτοῦ ὁ Νόμος οὗτος ἀπαιτεῖ ἄχρι τέλους τῶν ἐργασιῶν του.

Δ'. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἀναστέλλουσα, ὡς ὁ πτωχεύσας ἐκθέτει, τὴν προσωπικὴν κράτησίν του, διατάσσεται νὰ βληθῆ ὁ ῥηθεὶς πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρέη φυλακῆν, ἢ νὰ φυλάσσεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινὸς ὑπηρετοῦ, ἢ παρὰ τινος χωροφύλακος, ἐκτελουμένων τούτων, ὡς ἐρμηνεύει ὁ Παρθέσιος περὶ ἔμπορικοῦ δικαίου εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 1145, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εισηγητοῦ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν πρακτόρων.

Ε'. Προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας ἀποφάσεως μετὰ τὰ διατεταγμένα εἰς τὸ ἀρθρὸν 502 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

ΣΤ'. Ἡ παρούσα ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσθῆ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 457 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, θέλει δὲ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, δημοσιευομένα καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ζ'. Τὸ δικαίωμα τῆς παρουσίας ἀποφάσεως εἰς δρ. 4 θέλει πληρωθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 9 Ἀπριλίου 1836.

Ὁ Πρόεδρος **ΙΩΣΗΦ Ν. ΚΙΑΠΠΕ.**
Οἱ Δικασταὶ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΜΑΣ.**
Α. Π. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΕΣ.
Ὁ Γραμματεὺς **Γ. Βαλτάς.**

(Ἀριθ. Πρωτοκ. 222.)

ΑΝΑΦΟΡΑ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν Τριπόλει Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ σύζυγός μου Ἰωάννης Τζιζοπούλος νυμφευθεὶς τὴν ὑπογεγραμμένην τῷ 1833 παρέλαβεν ὅλα τὰ ἐν τῷ ἐγκλεισμένῳ προικοσυμφώνῳ διαλαμβανόμενα εἰς προίκα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ περιουσία τοῦ εἰρημένου συζύγου μου ἠλαττώθη, καὶ τοῦτο εἶναι ἀποδεδειγμένον ἐπὶ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 16, καὶ 188 ἀποφάσεις του, καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου ἡ προίξ μου καὶ ἡ προγαμιαία δωρεὰ κινδυνεύουσι, καὶ μάλιστα διότι ὁ Γεώργιος Κόντος, εἰς τῶν δανειστῶν τοῦ συζύγου μου, κατέσχε τὴν σωζομένην αὐτοῦ περιουσίαν, συνισταμένην εἰς ἓν ῥακοκάζανον, ἓν βαγένιον, καὶ δέκα στρέμματα χωράφια, κείμενα εἰς Μπεντένιον τῆς Μαντινείας, ἐκτὸς ἐνὸς οἰκιδίου του κειμένου ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης ἐπὶ γῆς ἐθνικῆς· αὕτη δὲ ἡ κατασχεθεῖσα μέλλει καὶ νὰ πλειστηριασθῆ παρὰ τοῦ Κόντου ἐντὸς ὀλίγου· διὰ ταῦτα παρακαλεῖσθε, Κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὸ ἀρθρ. 676 τῆς Πολ. Δικον., νὰ διατάξῃτε τὸν χωρισμὸν τῶν κτημάτων, χρημάτων καὶ πραγμάτων μου, ὅσων εἰς τὸ προικοσυμφώνόν μου ἀναφέρονται, ἐξ ὧν τὰ μὲν σωζόμενα ἓνδεκα στρέμματα χωράφια, κείμενα εἰς Ντεμῆρη καὶ τέσσαρα στρέμματα ἀμπέλι, κείμενα εἰς Ἄψια τῆς Μαντινείας, νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου μου Τζιζοπούλου, τὰ δὲ μὴ σωζόμενα τῆς προίκος καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς νὰ ἐξασφαλισθῶσι, κατὰ τὸ ἀρθρ. 676 Π. Δ., εἴτε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ἐκ τοῦ εἰρημένου οἰκιδίου καὶ τῆς κατασχεθείσης παρὰ τοῦ Κόντου περιουσίας του, ἢ τις ἐπειδὴ ὡς εἴρηται μέλλει νὰ πλειστηριασθῆ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ διαφορά αὕτη καθίσταται κατεπείγουσα, παρακαλεῖται ὁ Πρόεδρος κατὰ τὸ ἀρθρ. 151 Π. Δ., νὰ συγκαλέσῃ τὸ δικαστ. εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν αὐριον τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος, πρὸς συζήτησιν τῆς προκειμένης διαφοράς· ὑποσημειοῦμαι δὲ εὐσεβάτως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Μαρτίου 1836.

Ἡ εὐπειθὴς

Σταυριανῆ Δουροπούλου